

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Med lovforslaget foreslås en ændring af lov om sygehusvæsenet, hvorefter der indføres en maksimal ventetid for visse livstruende sygdomme. Forslaget er en udmøntning af Folketingsvedtagelse V 2, som Folketinget vedtog i forbindelse med åbningsdebatten i oktober 1998 samt finanslovsforliget for 1999 mellem regeringen og partierne Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti.

Formålet med forslaget er at sikre, at patienter med livstruende sygdomme som kræftsygdomme og visse alvorlige hjertelidelser opnår behandling uden unødigt ventetid.

Efter forslaget indføres der således en maksimal ventetid for, hvor længe disse patienter skal vente på behandling, herunder undersøgelse og efterbehandling. Den maksimale ventetid for de enkelte typer af behandlinger fastsættes af Sundhedsstyrelsen.

Med forslaget forpligtes patientens bopælskommune til at tilbyde behandling inden for den af Sundhedsstyrelsen fastsatte maksimale ventetid ved sit eget sygehusvæsen, og hvis det ikke er muligt ved henvisning til et sygehus i en anden amtskommune, et privat sygehus eller til et sygehus i udlandet, som kan tilbyde behandling inden for den fastsatte maksimale ventetid.

Det er lagt til grund for lovforslaget, at amtskommunerne påtager sig et fælles ansvar for løsningen af de her omhandlede sygehusopgaver specielt gennem udnyttelse af de regionale samarbejdsstrukturer, der allerede eksisterer, herunder til fælles planlægning af den nødvendige kapacitet.

Amtskommunen har opfyldt sine forpligtelser efter forslaget, når patienten får et passende behandlingstilbud inden for den fastsatte maksimale ventetid - også selvom patienten afslår tilbuddet, f.eks. fordi vedkommende mener, at behandlingen foregår for langt væk og hellere vil behandles på et sygehus i nærheden, uanset at dette indebærer længere ventetid. Amtskom-

munens forpligtelser er ligeledes opfyldt, hvis bopælskommunen kan tilbyde behandling inden for den fastsatte maksimale ventetid, men patienten ønsker at bruge det frie sygehusvalg til at vælge behandling f.eks. i en anden amtskommune, som har længere ventetid.

Kan amtskommunen tilbyde patienten den nødvendige behandling, herunder undersøgelse og efterbehandling inden for den fastsatte ventetid, har amtskommunen også overholdt den fastsatte maksimale ventetid, selvom det efterfølgende viser sig, at behandlingsforløbet ikke gik efter planen på grund af forhold hos patienten eller ved behandlingen. Der kan f.eks. opstå behov for fornyede undersøgelser, og at efterbehandlingen må udsættes på grund af komplikationer i forbindelse med den primære behandling eller fordi patienten er for dårlig.

Hvis bopælskommunen ikke kan tilvejebringe et behandlingstilbud enten ved eget sygehusvæsen, eller på et sygehus i en anden amtskommune, på et privat sygehus eller på et sygehus i udlandet, skal amtskommunen, hvis patienten ønsker det, så hurtigt som muligt give besked herom til Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen skal da henvise patienten til behandling på et sygehus i en anden amtskommune eller på et privat sygehus her i landet eller på et sygehus i udlandet. Det forventes at det sædvanligvis vil være muligt for styrelsen at finde et sådant behandlingstilbud.

Skønnes behandlingstaksten på et sygehus at være urimeligt høj, eller skønnes udgifterne til befording og ophold at være uforholdsmæssigt høje har amtskommunerne og Sundhedsstyrelsen ikke pligt til at henvise en patient til behandling på det pågældende sted. Det er Sundhedsstyrelsen, der skønner, hvorvidt det er tilfældet.

Det forventes, at Sundhedsstyrelsen kan behandle henvisningssagen meget hurtigt, og det er derfor nødvendigt, at styrelsen følger med i, hvor der er ledig behandlingsskapacitet på forskellige relevante behandlingssteder både her i landet og i de nærmeste nabo-lande.